

શ્રીવીતર

શ્રીમન્માનતુંગાય

આદિનાથ

મેરી ભાવના, રાજ

સ્વપ્નો અને ર.

સંપ્રદર્શન ---

શ્રી ૧૦૮ એલફ શ્રી ધર્મસાગર

શ્રી ૧૦૫ મુદ્રિક શ્રી તેમીસાગરદ

શ્રી આગણી (ત્રી

પ્રગટિતી ---

કોટરિયા શા. સોમચંદ ઉગર

ના લાકેસોડા (પોસ્ટ-વરસોડા જામનગર)

વીર મં ૨૪૫૪ |

પ્રતિ ૫૦૦

| મુદ્રક

વિના મૂલ્ય બેટ.

૨૨૩૮૩

विद्यापीठ ग्रंथालय

श्री कर्पूरगिरि विभाग

४३८-३

श्री क

आदिनाथ स्तोत्र

७४४४४४

શ્રીમાનતુંગાચાર્યવિરચિત-
આદિનાથ સ્તોત્ર ।

ભક્તામરપ્રણતમૌલિમણિપ્રભાણા-
મુદ્ધાતકં દલિતપાપતમોવિતાનમ્ ।
સમ્યક્પ્રણમ્ય જનપાદયુગં યુગાદા-
વાસમ્પન્નં ભવજલે પતતાં જનાનામ્ ॥૧॥
યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્મયતત્ત્વબોધા-
દુદ્ધભૂતબુદ્ધિપટુલિઃ સુરલોકનાથૈઃ ।
સ્તોત્રજગતત્રિતયચિત્તહરૈર૩દારૈઃ
સ્તોષ્યે ક્ષિપ્રાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ॥૨॥
બ્રહ્મ્યા વિનાપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ
સ્તોતું સમુદ્યતમતિર્વિગતત્રયોઽહમ્ ।
બાલં વિહાય જલસંસ્થિતમિન્દુબિમ્બ-
મન્યઃ ક ઇચ્છતિજનઃ સહસા ગ્રહીતુમ્ ॥૩॥

(२)

वक्तुं गुणान्गुणसमुद्र ! शशाङ्कान्तान्
कस्ते क्षमः सुरशुभ्रप्रतिभोऽपि व्युद्धया
कल्पान्तकालपवनाद्धतनयकं
को वा तरोतुमलमभ्युनिधिं सुलब्ध्याम् ॥४॥
सोढं तथापि तवलङ्कितवशान्मुनीश
कर्तुं स्तवं विभक्तशक्तिरपि प्रवृत्तः ।
प्रीत्यात्मवीर्यं भविवार्यं भृगो भृगेन्द्रं
नाड्येति किं निमग्नशिरोः परिपालनार्थं ॥५॥
अल्पश्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम
त्वद्भक्तिरैव मुञ्जरोकुर्ते प्रज्ञानाम् ।
यत्कोदिलः किल भवौ मधुरं विरौति
तस्याम्रम्यारुक्तिकानिकरैकहेतुः ॥ ६ ॥
त्वत्संस्तवेन अवसेन्ततिसान्प्रहं
पापं क्षणक्षयमुपैति शरीरलाजम् ।
आकान्तलोकाभलिनीलमशेषमाशु
सूर्यां शुभिमिव शार्वरमन्वकारम् ॥७॥
भवेति नाथ ! तव संस्तवनं भवेद्-
भारक्यते तनुाध्यापि तव प्रलापात् ।
येतो हरिष्यति सतां नतिनीद्वेषु

(૩)

મુકતાફલધુતિમુપૈતિ નનૂદામ્બદુઃ ॥૮॥
આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં
ત્વત્સંકથાપિ જગતાં દુરિતાનિ હન્તિ ।
દૂરે સહસ્રકિરણઃ કુરંતે પ્રભૈવ
યન્માકરેષુ જલજ્વલિ વિકાસભાજિન્ ॥૯॥
નાત્યદ્ભૂતં ભુવનભૂષણભૂતનાથ
ભૂતૈર્ગુણેભુવિ ભવન્તમભિષ્ટુવન્તઃ ।
તુલ્યા ભવન્તિભવતો તનુ તેન કિં વા
ભૂત્યાશ્રિતં ય ઇહ નાત્મસમં કરોતિ ॥૧૦॥
દષ્ટ્વા ભવન્તમનિમેષવિલોકનીયં
નાન્યત્ર તોષમુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુઃ ।
પીત્વા પયઃ શશિકરધુતિદ્ગન્ધસિન્ધોઃ
ક્ષારં જલં જલનિધેરસિતું ક ઇચ્છત્ ॥૧૧॥
યૈઃ શાન્તરાગરૂચિભિઃ પરમાણુભિસ્ત્વં,
નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામભૂત ।
તાવન્ત એવ ખલુતેડપ્યણુવઃ પૃથિવ્યાં
યત્તે સમાનમપરં ન હિ રૂપમસ્તિ ॥૧૨॥
વક્ત્રં ક્વ તે સુરનરૌરગનેત્રહારિ
નિઃશેષનિર્જિતજગત્ત્રિતયોપમાનમ્ ।

विम्बं कलङ्कमलिनं क्व निशाकरस्य
 यद्वासरे भवति पाण्डुपत्राशकटपम् ॥१३॥
 सम्पूर्णं भण्डलशशाङ्ककलाकलाप-
 शुभ्रा गुणस्त्रिभुवनं तव लब्धयन्ति ।
 ये संश्रितास्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं
 कस्तान्निवारयति सज्ज्वरतो यथेष्टम् ॥१४॥
 चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशाङ्गनाभि-
 नीतं मनागपि मनो न विकारमार्गम् ।
 कल्पान्तकालभङ्गता यत्किता यत्नेन
 किंमन्दराद्रिशिखरं यत्कितं कदाचित् ॥१५॥
 निर्धमवतिरप्यवर्जितैस्तैः
 कृत्स्नं जगत्त्रयमिदं प्रकटी करोषि ।
 गम्यो न जतु भङ्गतां यत्कितायत्नानां
 दीपोऽपरस्त्वमसिनाथ जगत्प्रकाशः ॥१६॥
 नास्तं कदाचिद्गुपयासि न राहुगम्यः
 स्पष्टो करोषि सहसा युगपज्जगन्ति ।
 नाभ्यो धरोदरनिर्द्धमहाप्रभावः
 सूर्यातिशायिभङ्गिमासि मुनीन्द्र ! लोके ॥१७॥

नित्योदयं दलितमोहमहान्धकारं
 गम्यं न राहु वदनस्य न वारिदानाम् ।
 विश्राजते तव मुष्माज्जमनदपकान्ति
 विद्योतयन्मगदपूर्वशशाङ्कप्रिम्पम् ॥१८॥
 किं शर्वरीषु शशिनाङ्गित विवस्वता वा,
 युष्मन्मुष्पेन्दुदलितेषु तमःसु नाथ ।
 निष्पन्नशास्त्रिवनशास्त्रिणि अवलोके
 कार्यं कियन्मलधरैर्जलभारनम्रैः ॥१९॥
 ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं
 नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु ।
 तेनो महाभण्डेषु याति यथा महत्त्वं
 नैवं तु कायशकले किरणाकुलेपि ॥२०॥
 मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टाः
 दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति ।
 किं वाक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः
 कश्चिन्मनो हरति नाथ भवान्तरेपि ॥२१॥
 स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रा
 भान्या सुतं त्वदुपमं जननी प्रसूता ।
 सर्वा हिरो दधति भानि सदस्त्ररश्मि

(६)

प्राच्यैव दिग्जनयति स्फुरद् शुण्डलम् ॥२२॥
 त्वाभामनन्ति मुनयः परमं पुमांस-
 मादित्यवर्णममलं तमसः पुरस्तात् ।
 त्वामिव सभ्यगुपसक्त्य जयन्ति मृत्युं
 नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पन्थाः ॥२३॥
 त्वामव्ययं विबुधमिन्त्यमसङ्गमयमाधं
 प्रह्लादुमीश्वरमनन्तमनङ्गकेतुम् ।
 योगेश्वरं विदितयोगमनेकमेकं
 ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदन्ति सन्तः ॥२४॥
 पुद्गलस्त्वमेव विष्णुधारितपुद्गलोधात्
 त्वं शङ्करोऽसि भुवनत्रयशङ्करत्वात् ।
 धातासि धीर ! शिवमार्गविधिविधानात्
 व्यक्तं त्वमेव भगवन्पुष्पात्तमोऽसि ॥२५॥
 तुल्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !
 तुल्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय ॥
 तुल्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय
 तुल्यं नमो जिन ! अवोदधिशोषणाय ॥२६॥
 हा विस्मयाज्ज यदि नाम गुह्यैरशेषै-
 स्त्वं सञ्चितो निरवकाशतया मुनीश

(७)

दोषैर्पातविषुधाश्रयणतगर्वैः
स्वप्नान्तरेपि न कदापिदपीक्षितोसि ॥२७॥
द्विभ्यैरशोऽकतइसंश्रितमुन्मयूष
मात्मातिइपममलं लवते नितान्तम्
रपण्टोहसद्विरक्षुमस्ततमोवितानं
पिन्धं रवेरिव प्रयोधरभाश्ववतिं ॥२८॥
सिंहसने मष्टिभयुमशिभाविचित्रै
विभ्राजते तत्र वपुः कवडावहातम् ।
पिन्धं विचद्विलसदंशुलतावितानं
तुङ्गोदयाद्विशिरसीव सल्लसरमेः ॥२९॥
कुन्दावहातमलयाभरभाश्वशोभं
विभ्राजते तत्र वपुः कलधौलकज्जतम् ।
उदयच्छशाङ्कशुभिनिर्गुरवारिभाच-
मुच्यैस्ततं सुरगिरेरिव शातडोभलम् ॥३०॥
छत्रत्रयं तत्र विभ्राति शशाङ्ककाञ्च-
मुच्यैः स्थितं स्थायेतआनुकरमतापम् ।
मुक्ताङ्गलमङ्गरज्जविष्टुङ्गशोभम्
प्रभ्यापयतत्रिभ्रमतः परमेश्वरवम् ॥३१॥
गम्भीरतारइव पूवितद्विजिवाग-

(८)

स्रैलोक्यलोकशुभसंगमलूतिदक्षः ।
सङ्घर्भराजजयघोषणघोषकः सन्
जेदुन्दुलिध्वनति ते यशसः प्रवाही ॥३२॥
मन्दारसुन्दरनभेरसुपारिजत-
सन्तानकादिकुसुमेत्करवृष्टिरेक्षः ।
गन्धोदभिन्दुशुभमन्दमर्त्तप्रयाता
दिव्या दिवः पतति ते वयसां ततिर्वा ॥३३॥
शुभमतृ प्रभावलयलूरिविभा विभोस्ते
लोकत्रये द्युतिमतां द्युतिमाक्षिपन्ती ।
मोक्षदिवकरनिरन्तरलूतिसंभया-
हीप्तया जयत्यपि निशामपिसोमसौम्या ॥३४॥
स्वर्गापवर्गगमभार्गविभार्गश्लेष्टः
सङ्घर्भतत्त्वकथनैकपटुस्त्रिलोक्याः ।
दिव्यध्वनिललित ते विशदार्थसर्व-
भाषास्वभावपरिणामगुणप्रयोजन्यः ॥३५॥
उन्निद्रदमनवपङ्कजपुञ्जकान्ती
पर्युल्लसन्नभमयूजशिखालिरामौ ।
पादौ पदानि तत्र यत्र जनेन्द्र धत्तः
पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति ॥३६॥

(६)

धृत्यं यथा तव विभूतिरभूज्जिनेन्द्र !
धर्मोपदेशनविधौ न तथा परस्य ।
यादङ्गप्रभा दिनकृतः प्रहृतान्धकारा,
तादङ्कृतो ग्रहगणस्य विकारिनोऽपि ॥३७॥
श्च्योतन्महाविलविलोत्तकपोलमूल-
मतस्त्रिमद्भ्रमरनादविवृद्धोऽपम् ।
येरावतामभिलभुद्धतमापतन्तं
दृष्ट्वा लयं लवतिनो लवदाश्रितानाम् ॥३८॥
मिन्नंलकुम्भलगलदुग्गज्वलशोऽणुतास्त-
मुक्ताङ्गलप्रकरभूषितभूमिभागः ।
पद्मकमः कम्भगतं हरिणाधिपोऽपि
नाकाभतिकम्भयुगायलसंश्रितं ते ॥३९॥
कल्पान्तकालपवनोद्धतवह्निनकल्पं,
हावानलं ज्वलितमुग्गज्वलमुत्स्फुलिङ्गं ।
विश्वं ज्वत्सुभिव सम्भुजमापतन्तं
त्वन्नामकीर्तनजलशमयत्यशेषम् ॥४०॥
रक्तेश्वरं समदङ्कडिलकण्ठनीलं
केधोद्धतं इण्डिनमुत्क्षुभापतन्तम् ! ।

(१०)

आकाशमिति कथयुगेन निरस्तशङ्क-
स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥४१॥
वदगत्तुरङ्गगजगर्जितलीमनाद-
मानैः पक्षं पलक्तामपि भूपतीनाम्
उधद्विवाकरमयूषशिषापविद्धं
त्वत्कीर्तनात्तम धवाशु मिहामुपैति ॥४२॥
कुन्ताग्रमिन्नगजशोणितवारिवाह
वेगावतारतरणातुरयोधलीमे ।
युद्धे नयं विजितदुर्जयजेयपक्षा-
स्त्वत्पादपङ्कजवनाश्रयिणो ललन्ते ॥४३॥
अम्भोनिधौक्षुभितलीषणुनक्त्यङ्क-
पाढीनपीडलयद्देहोद्वेषुकाऽवाग्नौ ॥
रङ्गत्तरङ्गशिखरस्थितयानपात्रा-
स्त्रासं विधाय लवतः स्मरणाद्भ्रमन्ति ॥४४॥
उद्भूतलीषणुजलोदरसारमुग्नाः
शोच्यांश्चशामुपगताश्च्युतल्विताशाः ।
त्वत्पादपङ्कजरणेभृतादिभ्यहेहाः
मर्त्या लपन्ति भङ्गरवन्तुह्यरूपाः ॥४५॥

આપાદકણ્ડમુરશ્રુખલવેષિતાડગા
 ગાઢં વૃહન્નિગડકોટિનિવૃષ્ટજ્ઞવાઃ ।
 ત્વન્નામમંત્રમનિશં મનુજઃ સ્મરન્ત
 સઘઃ સ્વયં વિગતખંધભયા ભવન્તિ ॥૪૬॥
 મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાનલાહિ
 સંગ્રામવારિધિમહોદરખન્ધનોત્થમ્ ।
 તસ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ
 યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥૪૭॥
 સ્તોત્રસ્રજં તવ જીનેન્દ્ર ગુણૈર્નિખદ્ધાં
 ભક્ત્યા મયા વિવિધવર્ણવિચિત્રપુષ્પામ્ ।
 ધત્તે જનો ય ઇહ કણ્ઠગતામજસ્રં
 તં માનતુઃ્ગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ ॥૪૮॥

ઇતિ શ્રીમાનતુંગાચાર્યવિચરિતં ભક્ત્યામરસ્તોત્રમ્ સમાપ્તં.

मेरी भावना ।

जिसने रागद्वेष का भाट्टिक, जने सभ जग जन लिया ।
 सभ जवों को मोक्ष मार्ग का, निस्पृह हो उपदेश दिया ॥
 युद्ध, वीर जिन हरि, हर, अन्ना, या उसको स्वाधीन कहे ॥
 भक्ति भावसे प्रेरित हो यह, चित्त उसीमें लीन रहे ॥ १ ॥

x

x

x

x

विषयो की आशा नहीं जिनके, साभ्य-भाव धन रभते हैं ।
 निज-परके हित-साधनमें जे, निरादिन तत्पर रहते हैं ॥
 स्वार्थ-त्याग की कठिन तपस्या, बिना जेह जे करते हैं ।
 ऐसे ज्ञानी साधु जगतके दुःखसमूहको हरते हैं ॥ २ ॥

x

x

x

x

रहे सदा सत्संग उन्हींका, ध्यान उन्हींका नित्य रहे ।
 उन ही जैसी यथांभे यह, चित्त सदा अनुरक्त रहे ॥
 नहीं सताउं किसी जव को, झूठ कभी नहिं कहा करं ।
 परधन-वनिता पर न बुझाउं, संतोषाभूत धिया करं ॥ ३ ॥

અહંકારકા ભાવ ન રખખૂં, નહીં કિસી પર ક્રોધ કરું ।
 દેખ દૂસરોંકી બઢતીકો, કભી ન ઇર્ષ્યા-ભાવ ધરું ॥
 રહે ભાવના એસી મેરી, સરલ-સત્ય વ્યવહાર કરું ।
 બને જહાં તક ઇસ જીવનમેં, ઔરોંકા ઉપકાર કરું ॥૪૥

મૈત્રીભાવ જગતમેં મેરા, સખ જીવોંસે નિત્ય રહે ।
 દીન-દુખી જીવોં પર મેરે, ઉરસે કરણાસ્રોત બહે ॥

દુર્જન કૂર-કુમાર્ગરનોંપર, ક્ષોભ નહીં મુઝકો આવે ।
 સામ્યભાવ રખખૂં મેં ઉત્પર, એસી પરિણતિ હો જાવે ॥૫૦

ગુણીજનોંકો દેખ હૃદયમેં, મેરે પ્રેમ ઉમડ આવે ।
 બને જહાંતક ઉત્ક્રી સેવા કરકે યહ મન સુખ પાવે ॥

હોઉં નહીં કૃતગ્ર કભી મૈં, દ્રોહ ન મેરે ઉર આવે ॥
 ગુણ-ગ્રહણકા ભાવ રહે નિત, દષ્ટિ ન દોષોં પર જાવે ॥૫૩

કાઇ બુરા કહો યા અચ્છા, લક્ષ્મી આવે યા જાવે ।
 લાખોં વર્ષોં તક જીતોં યા, મૃત્યુ આજ હી આજાવે ॥
 અથવા કાઇ કેસા હી ભય, યા લ લય દૈને આવે ।
 તો ભી ન્યાયમાર્ગસે મેરા, કભી ન પદ ડિગને પાવે ॥૫૭

હોકર સુખમેં મમ ન ફૂલે, દુઃખમેં કભી ન ધખરાવે ।
 પર્વત-નદી-શ્મશાન-ભયાનક, અટવીસે નહીં ભય ખાવે ।
 રહે અણેલ અકમ્પ નિરન્તર યહ મન, દઢતર ખન જાવે ।
 ઈષ્ટવિયોગ-અનિષ્ટયોગમેં સધનશીલતા દિખલાવે । ૮

સુખી રહેં સખ જીવ જગતકે, કોઈ કભી ન ધખરાવે ।
 વૈર-પાપ-અભિમાન છોડ જગ, નિત્ય નયે મંગલ ગાવે ॥
 ધર ધર ચર્યા રહે ધર્મકી, દુષ્કૃત દુષ્કર હો જાવે ।
 જ્ઞાન-ચરિત ઉન્નતકર અપના, મનુજ જન્મફલ સખ પાવે । ૯

ધૃતિ-ભીતિ વ્યાપે નહીં જગમે, વૃષ્ટિ સમયપર હુઆ કરે ।
 ધર્મનિષ્ઠ હોકર રાજભી, ન્યાય પ્રજાકા ક્રિયા કરે ॥
 સ્નેહ-ભરી-દુર્મિત્ત ન ફેલે, પ્રજા શાન્તિસે જિયા કરે ।
 પરમ અહિંસા ધર્મ જગતમેં, ફેલ સર્વાહિત ક્રિયા કરે । ૧૦

ફેલે પ્રેમ પરસ્પર જગમેં, મોહ દૂર પર રહા કરે ।
 અપ્રિય-કટુક-કઠોર શબ્દ નહિં, કોઈ મુખસે કહા કરે ॥
 ખનકર સખ 'યુગવીર' હૃદયસે દેશોભ્નતિરત રહા કરે ।
 વસ્તુસ્વરૂપવિચાર ખુશીસે, સખ દુઃખ સંકટ સહા કરે । ૧૧

સમાપ્ત.

સાધુવંદના ।

આગમ અધ્યાતમ ગાઢરુ, જ્ઞાની કરેરે વખાણુ ।
 મૂઢમતિ સમજે નહિ, જેમ પાણિમાં પાપાણુ ॥૧॥
 ભણતાં સુણતાં ભવ ગયો, સમજ્યો નહિ લવલેશન
 તે કારણ ચહુ ગતિ ભ્રમ્યો કરતા નવા નવા વેશ ॥૨॥
 દ્વારમતિ ફણિ નિસર્યો, કશો કિયારે જિણુદ ।
 વનવાસો મુનિવર તણો, સૂણતાં મન આનંદ ॥૩॥
 કહો કેવી રીતે ક્રિયા કરા, કહો કેમ પહોંચ્યા પાર ।
 કહો કેની પેરી પરિપહ સદ્યા, કેમ છોડ્યો સંસાર ॥૪॥
 રાગ વેશગ.

પ ચમ વિષયરે સુખ વિષ જાણીયે, અધિમ જાણ્યો
 સંસારોજી, જમડા નિતરે શિર સાંઢી ફરે, લેનાં નવ
 લાગે વારોજી । ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણુ ॥૫॥

નામ થકીરે નીશ ટાલોજી, દરશન દીકરે પાતીક
 સહુ ટળે, ઉતારે ભવજલ પાળોજી, ચરણે નમીયેરે
 સાધુ સોહામણુ ॥૬॥

અજરંગ તોરંગ ગામ સહુ પરિહરે, રમણીક રાજ
ભંડારેજી, અંગ આભૂણ છોડ્યા હરખશું, કોઈ ના
આવે તારેજી. ચરણે નમીયે સાધુ સોહામણા ॥૭૮॥

દાતણ સ્નાન તજી અભિષેક કરે, સહીયા સન મનં
રંગેજી, વસ્ત્ર તજરે મુનિ ભોજન કરે, પછી તે
જલના ત્યાગજી, ચરણે નમીયે સાધુ સોહામણા ॥૭૯॥

પાંચ મહાવ્રત સોધ્યાં મન ધરી છોડી ઇન્દ્રી
સંજોગેજી, પંચ સમિતિરે મુનિ પગડવ શીરલોચન
મન રંગેજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૮૦॥

મૂત્ર અડાવીસ ગુણે શોભતા, સદસતક્ષણી
દીપંતેજી પંચ આચાર માળાને પરહરે, સઘળા કોઈ
તજંતેજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૮૧॥

ખાર અનૂપ્રેક્ષા મુનિ મન ધરી, ત્રણ ગુપ્તિ વસંવ-
વાણી, સોસતર અઢાર શીત્ર સોહામણાં, ચરણ કમલ-
શુના જણેજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૮૨॥

લક્ષ ચૌરાશી જીવદયા તણે, જણે ભેદ વિચારેજી,
સહસ્ર પૂર્વ લગી મુનાવર ત્યાં રહ્યા, કરણી કરવા
વિહારેજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૮૩॥

પૂજન નંદન દુઃખ સુખ સરીખું, દીન રહેણે
સધારોજી, અહીં ના સિધારે મુનીવર આત્મા,
ગુણ અનંત ભંડારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ
સોહામણા ૧૧૩૥

શ્રાવણુ માસેરે વરસે સરવણં, પછી તે ટટે
અનોજી, દેવે દિશાયે વિષમ વાયરા, ધ્યાન મગનના
ચલંતોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ૧૧૪૥

આભ ધટુકે ચમકે વિજળી, મેઘના ખેંચે ધારોજી,
દંશક મશક કોટક દુઃખ સહુ, સહે પરિષદ ભાગોજી,
ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ૧૧૫૥

મેરખેંગારે મેઘ જરી કરે, નીર વરસે જેમ ભારોજી,
માસ ચોમાસે રે આણસણુ આદરે, નિર્મળ સંજમ
ભારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ૧૧૬૥

ભેરવ બોલેરે જંબુ ભય કરે, પુછારે સહાયોજી,

આસનવાળી રે મુનીવર એકલા, બેઠા અવિચળ
વિહારેજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૭॥

દોષ સેતાલોસ ટાળીને પરવરે, ઉભા વરત અન્ન
હોજી, નિરાપર હાર લેવા થોડોરો-મહીએલ મહી-
ભાવતોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૮॥

અમૃત મધ્યું તે જાણો વિષ મધ્યું, સ્ત્રી સાપણ
સમાણેજી, ગમરસિંહ મલે તો નવિ કરે, જીવન અથિર
સંસારેજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૧૯॥

માસ શિયાળે જીણા વાયરા, શીતળ અપરે
હોજેજી, દુરખલ દીસેરે કુચે કાંકરા, સંજમ ઉપર
હેનોતા. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૦॥

નદીસર કાંઠેરે મુનિવર સ્થિતિ કરે, હૈંદુ અંગ
ગલતોજી. સરોવર તેહ પરિપહ સર્વ સહે, ધ્યાન થકી
નહિ ચત્તોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૧॥

હાડ ચરમ માંસ રૂધીર વીના મેલ તાણા બહુ
સ્થાયીજી, પુઝલ દીયેરે જાગે અદબલુ, નહિ જો રહે
નહિ છાયો. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૨૧॥

માસ ઉનાળે કરણી આ કરી, અગ્નિ લોહ જલતોજી,
પર્વત ઉપર મુનીવર એકલા, બેઠા આસન વાળીજી.
ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૨૨॥

તાતીસ વેળાએ પથર બહુ તપે, દાઝે ડુંગર
દેહાજી, સુરજ સામુંરે ડાડી આશન કરે, ધ્યાન થકી
નહિ ચલંતાજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૨૩॥

કંઠ સુકાયે રે હોડ ખરી પંડે, હયડુ નયણે બળ-
તાંજી, મુનીવર જાગે પુઝલ પારકું, આતમ ધ્યાન
ધરંતોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા. ॥૨૨૪॥

એવા મુનિવર નયણે નિરખતાં, બુદ્ધિ પુણ્ય
ભંડારોજી, ઈરીયાપથેરે મુનીવર પગડવે, આપો આપ
સંધારોજી. ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણા ॥૨૨૫॥

એવા મારગ જે મુનિ ચાલશે, તેના સરસે સહુ
 કાળેજી, સુર પદવીનું સુખ તે પામશે, મુક્તિ-
 પૂરીનો વાસોજી, ચરણે નમીયેરે સાધુ સોહામણાનારજા

દાહા.

વનવાસો મુનિવર તણો, લક્ષ કહું વિચાર,
 ચોથા કાળે જે હશે, સહી જાણો નરનાર.
 સહી હશે ધન પૃથ્વી, આયક સમકી હાય,
 યથાખ્યાત જળ આવશું, સુરીપર જરા સોહી;
 શ્રીનિગ્રંથ ગુરના વચનથી, ભાવના ભાવે સાર,
 મનવાંછિત ફળ આપશે, પછી મુક્તિ દાતાર.

સમ્પૂર્ણ.

શ્રી ચંદ્રગુપ્ત રાજાનાં- સૌલ સ્વપ્ન ।

ઉજ્જૈની નગરીકા ખાગમેં, ભાખ્યા છે ભદ્રબાહુ
સ્વામીજી, ચૈદેજી પરવ પાછલા, નિમોત જ્ઞાન ગુણ-
મામિજી. ચંદ્રગુપ્ત રાજ એ સુણો. ॥૧॥

પહેલેજી સ્વપ્ને રાજ દેખીયો, દુટ્યો છે કલ્પ-
વૃક્ષ પાલોજી, રાજજી સંજમ લે નહિ, દુઃખમયી
પંચમ કાલોજી. ચંદ્રં ॥૨॥

દુજેજી સ્વપ્ને સુરજ આથમ્યો, તાકો ફલ રાય
જેસીજી, ઉપનાજી પંચમ કાલમા, કેવલ જ્ઞાની નહિ
હોસેજી. ચંદ્રં ॥૩॥

ત્રીજેજી ચંદ્રમામેં છે કળા, તાકો ફલરાય
જેસીજી, જિનવરધર્મ કે માંહિને, પાખંડી ધણ
હોસેજી. ચંદ્રં ॥૪॥

ચોથેજી સ્વપ્ને ખારા ફણ તણો, દેખ્યો છે નાગ
વિકરાળજી, થોડાજી હીનકે આંતરે, પાંચે ખાર વરસ
કાળોજી. ચંદ્ર૦ ૥૫૥

દેવવિમાન પાછા ફર્યા, સ્વપ્નો પાંચમ ભાખ્યોજી,
દેવ વિદ્યાવર નહિ આવશે, ચારણુભી નહિ હોશેજી.
ચંદ્ર૦ ૥૬૥

છકુજી સ્વપ્ને રૂડો ઉપરે, કેવલ જ્ઞાન નહિ
દેખ્યોજી, બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિય નહિ પાળસ વૈશ્ય ધર્મમાં
હોશેજી. ચંદ્ર૦ ૥૭૥

ભૂત ભૂતગી દેખ્યાં નાયતાં, સુપનો સાતમે
ભાખ્યોજી, મિથ્યા ધર્મકી માંનતા, અધિક અધિક
હોશેજી. ચંદ્ર૦ ૥૮૥

આઠમેજી સ્વપ્ને રાજ દેખીયો, આઝીયાકો
ચમકારોજી, ઉદય હોંસે જિન ધર્મકો, બીચ બીચ
હોશે અધેરોજી. ચંદ્ર ૥૯૥

સરોવર સુકુ તિનો દિશા, દક્ષિણ દિશા પાણી
દેખ્યોજી, તિન દિશા ધર્મ રહેશે નહિ. દક્ષિણ દિશા
ધર્મ લેખોજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૦૥

સોનાકા થાળમેં કુકડા, ખોર
દેખ્યાંજી, લક્ષ્મી ઉત્તમ ઘર તણી, નોર
ભોગેજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૧॥

સમુદ્ર મર્યાદા લોપીયા, સ્વપ્નો
ભાખ્યોજી, રાજની નીતિ દૂરે કરે, લૂ
ખાશેજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૨॥

હાથીજી ઉપર વાંદરા, સ્વપ્નો ખારમો ભાખ્યોજી,
મ્લેછ રાજને ભોગશી, ક્ષત્રિ સેવક હોસેજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૩॥

રથકે કી જોડ્યા વાછડા, સ્વપ્નો તેરમો
ભાખ્યોજી, તરણાજી ધર્મ ચલાવશે, બુદ્ધા સકળ
ધર્મ ખોશેજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૪॥

રાજ કુંવર ઉઠે ચડ્યા, સ્વપ્નો ચૌદમો
ભાખ્યોજી, રાજજી ધર્મને છાંડશી, હિંસક મિથ્યા
મતિ હોશીજી. ચંદ્ર૦ ૥૧૫॥

રત્ન ધૂળીસે ઢાંકીયા, સ્વપ્નો પંદરમો ભાખ્યોજી,
પાંચમ કાળ વિપે જતિ, વૈર પરસ્પર કરશેજી.
ચંદ્ર૦ ૥૧૬॥

(૨૪)

નહાવત હાથી લટે, સ્વપ્નો સોલમે
પાણજી દીનકે આંતરે ચાહ્યા મેઃ
ચંદ્રં ॥૧૭॥

મય સ્વપ્નો લહ્યાં, જુદાં જુદાં ફેર
મ ધર્મો ઘટતો ઘણો, જાણે સ્વપ્ન
ચંદ્રં ॥૧૮॥

ભદ્રબાહુ સ્વામિ એમ ભણ્યા, ચંદ્રગુપ્ત સૂણિ
રાજજી, મનમાં વૈરાગ ભાવી ભાવના, પૂત્રને વરદીયો
વરરાજેજી. ચંદ્રં ॥૧૯॥

તિન છત્ર શિર શોભતા, એસા શ્રી જિન
દેવાજી, રાવમહો વિનતી કરે, કાટી કર્મકા દેવાજી.
ચંદ્રગુપ્ત રાજ એ સૂણો ॥૨૦॥

॥ સમ્પૂર્ણ ॥

